

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010372
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816010372.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

E. L.,

nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V., t. č. B., L., N. č. XX, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/94/2016 zo dňa 09.12.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol najskôr podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine a celý výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/36/2015 zo dňa 02.04.2015, právoplatného dňa 02.04.2015, ako i všetky ďalšie výroky, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad. Následne bol obžalovaný E. L. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, pretože

1/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou dňa 29.10.2014 v čase od 09.30 h do 10.00 h v obci G. Y. na ulici M. R. Y. po odomknutí vstupnej brány pravými kľúčmi, ktoré boli zasunuté v zámke zvnútra vošli na riadne oplotený dvor patriaci k rodinnému domu s popisným číslom X/XX a následne bez použitia násilia aj do uvedeného rodinného domu zapísaného na LV č. XXX v k. ú. G. Y., ktorého vlastníkom je poškodená C. Y., odtiaľ zo šperkovnice uložené na poličke v spálni vzali pánsku obrúčku zo zlata, pánsky prsteň zo zlata a ružového zlata vygravírovanými iniciálkami JŠ, dámsky prsteň zo zlata s ružovým očkom, prsteň zo zlata so vzorom uzla, prsteň zo zlata so vzorom listu, náramok zo zlata na ruku z platničiek s vygravírovaným vzorom čiarok, náhrdelník zo zlata plochý v tvare prekladaného vrkoča, retiazku zo zlata s príveskom kríža zo zlata oblúkového tvaru s bielymi kamienkami, retiazku zo zlata s príveskom kríža s Kristom zo zlata, retiazku zo zlata s príveskom modrofialového kameňa, retiazku zo zlata s dvojítmymi očkami s okrúhlym príveskom zo zlata na jednej strane s gravírovanými vetvičkami a dámske náušnice zo zlata v tvare guľôčky, náušnice z bieleho kovu v tvare kosoštvorca s očkami, retiazku z bieleho kovu s príveskom v tvare slzy, čím poškodenej C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. Y. X/XX, G. Y., okres Prievidza spôsobil škodu odcudzením uvedených šperkov podľa odborného vyjadrenia vo výške 920,- Eur, a obžalovaný E. L. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/113/13 za 27.08.2013, právoplatným dňa 02.10.2013 uznaný vinným aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšími osobami v dobe o 14.15 hod. dňa 01.12.2014 neoprávnene vnikli do obývaného rodinného domu, nachádzajúceho sa v obci V. V., L. ul. č. XXX, pričom tento prehľadali a z tohto odcudzili 1 ks retiazku zo žltého kovu v tvare predĺženého očka o dĺžke približne 40 cm, 1 ks medailón zo žltého kovu v tvare kríža, 1 ks retiazka zo žltého kovu v tvare očka o dĺžke približne 6 cm, 2 ks dámske náušnice zo žltého kovu s červeným kameňom v strede, 2 ks roztavených kameňov zo žltého kovu o dĺžke asi 5 cm, 1 ks žltý kov v tvare zubného chrupu, 1 ks úlomok kameňa zo žltého kovu o priemere asi 1 cm, 1 ks kovový odznak žltej farby v tvare motýľa z vrchu s motívom vlajok a následne z domu odišli na nastúpili do osobného motorové vozidla značky K., EC: J., v ktorom ich čakala ďalšia osoba a následne tejto osobe odcudzené veci vložili do vrečka jeho bundy o čom ďalšia osoba vedela a súhlasila s tým a spôsobil tak poškodenej C. R., trvale bytom V. V., L. ul. č. XXX škodu podľa odborného vyjadrenia č. XX/XXXX vyhotoveného spol. J. G. J., s.r.o., P. ul. č. 3, V. vo výške 476,- Eur, pričom odcudzené veci boli vrátené poškodenej a skutku sa obžalovaný E. L. dopustil napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 35T/113/13 zo dňa 27.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.10.2013.

Bol za to odsúdený podľa §§ 194 ods. 2, 41 ods. 1, ods. 3, 38 ods. 2, 36 písm. l), n), 37 písm. h), m) a 39 ods. 1 Tr. zák. k spoločnému a úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej C. Y. škodu vo výške 1.920,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor následne v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesprávnosť výroku o treste spočíva v aplikovaní ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Jednou z podmienok pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia je aj nutnosť záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania. Od roku 2002 bol obžalovaný až 12-krát súdne trestaný a išlo takmer výlučne o majetkovú trestnú činnosť - krádeže, prípadne marenia výkonu úradného rozhodnutia. Je síce pravdou, že pred aktuálnym odsúdením bolo jeho posledné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/36/2015, avšak súd prvého stupňa sa opomenul zaoberať aj priestupkami, pre ktoré bol obžalovaný postihnutý od času spáchania skutku do času vydania napadnutého rozsudku, ktoré nesvedčia o nejakej trvalejšej náprave a neumožňujú možnosť konštatovať splnenie citovanej zákonnej podmienky. Dňa 03.10.2016 bol obžalovaný právoplatne postihnutý za vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia, čo nie je vôbec priestupok nízkej závažnosti, o čom svedčia aj uložené sankcie - pokuta vo výške 1.000,- Eur a 60-mesačný zákaz činnosti. Následne dňa 01.11.2016 mu bola opätovne za priestupok v cestnej premávke uložená sankcia - pokuta vo výške 1.300,- Eur. Následne bol dňa 02.03.2017 postihnutý za drobnú krádež v OD Kaufland, kde odcudzil tovar v hodnote 56,97 Eur, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 10,- Eur. Naposledy bol dňa 09.11.2019 postihnutý za znečisťovanie verejného priestranstva močením. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby obžalovanému v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil prísnejší spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa §§ 194 ods. 2, 41 ods. 1, ods. 3, 38 ods. 2, 36 písm. l), n) a 37 písm. h), m) Tr. zák. v prvej polovici trestnej sadzby, pre výkon ktorého by ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného pri splnení všetkých zákonných podmienok, tam prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora s miernym pozmenením, že obžalovanému navrhuje uložiť spoločný a úhrnný trest. Obhajca na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Rovnako nemá odvolací súd ani výhrady k zákonnosti a odôvodnenosti výroku o vine. Súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy v tom, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že ho spáchal obžalovaný. S jeho úvahami sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje a považuje ich za správne. Ostatne výrok o vine prokurátor (a ani obžalovaný) odvolaním nenapadol.

Podstata odvolania prokurátora spočívala v tom, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému preto uložil neprimerane mierny trest, pričom poukazoval aj na priestupky obžalovaného, pre ktoré bol obžalovaný postihnutý od času spáchania trestnej činnosti do času vyhlásenia napadnutého rozsudku (v tomto smere odvolací súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí oboznámením týchto priestupkov, na ktoré v písomných dôvodov odvolania poukázal prokurátor).

V prvom rade odvolací súd uvádza, že obžalovanému súd prvého stupňa z pohľadu zásad ukladania trestov správne uložil spoločný a úhrnný trest, pretože išlo v jeho prípade o dva čiastkové útoky dvoch pokračovacích prečinov (§ 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.).

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd prvého stupňa odôvodnil aplikáciu tohto „zmierňovacieho“ ustanovenia tým, že pôvodne za časť tejto trestnej činnosti bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/36/2015 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest mu bol uložený v podstate za rovnakú trestnú činnosť, druhovo zhodnú so spôsobenou škodou 476,- Eur, pričom v prípade skutku, ktorý bol predmetom tohto konania (sp. zn. 2T/94/2016), bola konaním obžalovaného spôsobená škoda vo výške 1.920,- Eur. Súd prvého stupňa tiež považoval uloženie trestu odňatia slobody, ktorý navrhoval prokurátor vo výmere viac ako 28 mesiacov nepodmienečne, ako trest prísny, ktorý by neprimerane postihol obžalovaného a jeho rodinu. Obžalovaný na záver hlavného pojednávania dokladoval, že v tom čase bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce a jeho dcéra - maloletá L. L. bola podľa lekárskeho potvrdenia zo dňa 15.03.2019 liečená na srdce a psychickú poruchu. Podľa ustálenej súdnej praxe práve tieto skutočnosti odôvodňovali možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného by bolo použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. (teda minimálne vo výmere 6 mesiacov).

V tomto smere však „poopravuje“ úvahy súdu prvého stupňa v tom, že nie maloletá dcéra obžalovaného bola ku dňu 15.03.2019 liečená na srdce a psychickú úzkostnú poruchu, ale išlo o družku obžalovaného L. L., s ktorou má obžalovaný maloletú dcéru E. L., nar. XX.XX.XXXX.

Odvolací súd v rámci úvah súdu prvého stupňa poukazuje aj na to, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil dňa 29.10.2014, resp. dňa 01.12.2014, teda pred viac ako 5 rokmi. Je síce pravdou, že len dňa 20.08.2014 obžalovaný vykonal iný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý mu uložil Okresný súd Žilina pod sp. zn. 35T/39/2013 pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., avšak po spáchaní trestnej činnosti obžalovaný dňa 22.12.2018 vykonal aj ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 2T/188/2013 pre spáchanie totožnej trestnej činnosti - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019). Od vykonania tohto trestu odňatia slobody bol obžalovaný postihnutý len pre 1 priestupok

menšej závažnosti, ktorý bol inej povahy ako jeho predchádzajúce postihy v trestných či priestupkových konaniach.

Je preto možné vysloviť úvahu, že tento ďalší vykonaný trest odňatia slobody za inú trestnú činnosť tiež pôsobil na jeho prevýchovu aj v spojitosti s inou jeho trestnou činnosťou spáchanou 5 rokov predtým. Senát odvolacieho súdu si je síce vedomý toho, že použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu prakticky došlo k zníženiu trestu odňatia slobody len o 1 mesiac (pod dolnú hranicu trestnej sadzby), čo by nemuselo zodpovedať podmienke „neprimeranej prísnosti“ podľa tohto ustanovenia. Súčasne však dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere tak, ako to navrhoval v odvolaní prokurátor (v prvej polovici trestnej sadzby), by už ale bolo neprimerane prísne, pričom navyše prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhoval uloženie trestu odňatia slobody vo výmere vyššej ako 28 mesiacov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené je preto odvolací súd toho názoru, že napadnutým rozsudkom uložený trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby v dostatočnej miere zabezpečí splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorý bude zároveň aj čo najmenej vplývať na jeho rodinu a jemu blízke osoby - družku a maloletú dcéru. Uložený trest považuje odvolací súd za primeraný, zákonný, spravodlivý a schopný splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.